

Acad. Roy. Scienc. d'Outre-Mer
Biographie Belge d'Outre-Mer,
T. IX, 2015, col. 372-373

TISON (*Léon*), Ingenieur (Carnières, Henegouwen, 03.11.1895 – Gentbrugge, 25.12.1982).

Na zijn middelbare studies aan het *Institut St-Joseph* te La Louvière studeerde Léon Tison aan de Rijksuniversiteit Gent en behaalde er in 1921 het diploma van *Ingénieur des Constructions civiles*. Na werkzaam te zijn geweest als Ingenieur van Bruggen en Wegen bij de Dienst van de Maas werd hij in 1925 repetitor aan de Rijksuniversiteit Gent, in 1930 docent en in 1936 gewoon hoogleraar, belast met cursussen over hydraulica en aerodynamica. Hij stichtte er het Laboratorium voor Hydraulica in 1937 en werd er als directeur van aangesteld. Hij zette zich gewetensvol en nauwgezet in voor wat intussen de Faculteit der Toegepaste Wetenschappen geworden was, als secretaris, decaan en studie-inspecteur. Hij werd emeritus in 1966.

Een andere activiteit die in belangrijke mate bijdroeg tot zijn internationale bekendheid was het feit dat hij in

1948 Secretaris-Generaal van de *Association internationale des Sciences hydrologiques* werd, een vereniging wier stichting terugging tot 1922, doch waarvan de activiteiten tot dan toe eerder bescheiden geweest waren. Hij zou deze vereniging door een totale inzet tot grote bloei en erkenning voeren, praktisch alleen instaan voor de organisatie van vergaderingen, symposia en congressen, voor de uitgave en verspreiding van het *Bulletin*, voor de verslagen van congressen en algemene vergaderingen en dit tot in 1970, toen een gedeeltelijke verlamming hem trof.

Vanaf de jaren vijftig zouden zijn internationale activiteiten snel toenemen. Zo werd hij in 1950 lid van de Raad van de „Internationale Unie voor Geodesie en Geophysica” en in 1953 lid van het *Comité consultatif des Zones arides de l’UNESCO*. In 1954 ondernam hij reizen naar de Verenigde Staten en India.

Zijn wetenschappelijke activiteit was indrukwekkend: naast een standaardwerk in boekvorm „*Cours d’Hydraulique*”, uit twee delen bestaand, publiceerde hij vele tientallen wetenschappelijke bijdragen, dikwijls in buitenlandse tijdschriften over getijden, erosie en transport van vaste materialen in rivieren, en verder over filtratie en grondwater, navigatie, niveau’s van meren – o.a. dit van het Tanganikameer.

In 1956 werd hij lid van de Klasse voor Technische Wetenschappen van de Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen. Hij was directeur van deze Klasse in het jaar 1967.

Léon Tison werd ook uitgeroepen tot *Doctor honoris causa* van de Technische Universiteit te Budapest. Hij was actief in tal van verenigingen en commissies in binnen- en buitenland. Zo was de mens Léon Tison: dynamisch, onvermoeibaar, ondernemend, veeleisend niet alleen voor anderen doch in de eerste plaats voor zichzelf, rechtschapen, joviaal, intens genietend van de te korte ogenblikken die hij temidden van zijn familie kon doorbrengen. Hij was een Belg met internationale visie, een van de grote professoren van de Rijksuniversiteit Gent die bijgedragen heeft tot de luister van onze Academie.

24 december 1998.

G. Froment.

Affiniteiten: Léon Tison was een professor van Gilbert Froment aan de Rijksuniversiteit Gent. Zij waren ook gewoon hoogleraar aan dezelfde universiteit. In onze Academie waren zij confraters van de Klasse voor Technische Wetenschappen.